

No. 4.

บทละครวิทยุเรื่อง "วิมานพญามาท"

ภาคผนวก

บทประพันธ์ของ สด กุรมะโรหิต

(แสดงทางวิทยุกระจายเสียง เมื่อคืนวันจันทร์ที่ 1 พฤษภาคม 2491)

ตัวละคร

ยวนใจ	ดิลดา
ชัยศิริ	อุโฆษ
พระยาวิจิตร	กฤษี กุลรัตน์
คุณหญิงวิจิตร	บรรเลง
นายแพทย์อารีย์	กมุท
ร.ท.อ. ขวาลึก	ภาคร ^{ม.วิจิตร}
จิว	จิว
ขุน	เล็ก

คำปรารภ

สวัสดี ท่านผู้ฟัง

วันนี้ควรเป็นเวรของ กมุท จันทรเรือง ในการนำละครวิทยุมาแสดงเพื่อความบันเทิงของท่านที่สนใจตามโปรแกรมซึ่งได้กำหนดไว้ แต่เนื่องด้วยมีผู้เรียกร้องมาทางโทรศัพท์และทางจดหมายมากรายด้วยกันขอให้เร่งออกภาคผนวกเรื่อง วิมานพญามาท ของ สด กุรมะโรหิต เสียให้จบ เพราะกลัวจะเชิงเสียเนื่องจากได้ทอดเวลาไว้นานหลายสัปดาห์แล้ว บริษัทกมุท จำกัด จึงต้องอนุโลมตามใจท่านผู้ฟังที่กรุณาแสดงความสนใจเรียกร้องไป โดยขอรับรองให้ สด กุรมะโรหิต เข้าเวรรอบนี้แทน กมุท จันทรเรือง ซึ่งขอเลื่อนไปอยู่ในรอบต่อไป จึงตรงกับวันที่ 15 พฤษภาคมนี้

เรื่อง วิมานพญามาท เป็นบทละครชุดแบบ เพลย์ ที่สด กุรมะโรหิต ได้ประพันธ์ขึ้นเมื่อเดือนกันยายนนี้ โดยมอบให้คณะวิทยารมณำไปแสดงที่เวทีเฉลิมนคร 15 วัน ซึ่งได้ยุติลงในการแสดงเมื่อวันที่ 12 ตุลาคมนี้เอง ละครเรื่องวิมานพญามาท ที่ผู้แสดงได้รบทบทลงไว้มากในฉาก 1 และฉาก 2 ความความถนัดของผู้แสดงในคำนี้จึงทำให้ศิลปินวิเศษในเมืองไทยเป็นสิ่งทำได้ยาก อาจจะต้อง

ทั้งนี้เพื่อความพอใจของทุกท่านที่ดูละครทางวิทยุ

- 8 -

เปิดออกที่สถานวัดมิ่งบุญ กษัตริย์ โดยลงมาแล้ว ในเวลาครมของ ๑๒
พอที่กลไกที่วัดมิ่งบุญ กษัตริย์ กษัตริย์ ๔ นาที

รออีกหลายชั่วโมง ดังนี้เรื่อง วิญญาณพยายาม บนเวทีเฉลิมนครจึงเห็นเรื่องอย่างเต็มที่ได้อะเพาะใน
ฉาก 3 และฉาก 4 เท่านั้น ซึ่งเป็นฉากน้ำเนื้อที่สำคัญมาก สำหรับละครวิทยุเรื่อง วิญญาณพยายาม
จึงแสดงไว้ทางวิทยุของกรมโฆษณาการ เมื่อปลายเดือนกันยายน สด กุระโรหิต ได้ถูกเรื่องสมมุติให้
เกิดขึ้นก่อนจะเปิดฉาก 4 และบทที่ถูกขึ้นสำหรับแสดงละครวิทยุนี้ได้ปรากฏบนเวที ถ้าท่านไปดูละครเรื่อง
นี้ที่เวทีเฉลิมนคร ท่านจะเห็นฉาก 4 (นี้) สมมุติว่าเป็นเวลาประมาณ ก่อนเขาคำลึก 1 ชั่วโมง คือราว
17 นาฬิกา แต่ในละครวิทยุที่แสดงเมื่อปลายเดือนกันยายน เหตุการณ์ได้สมมุติให้เกิดขึ้นก่อนเวลา
17 นาฬิกาของวันนั้น เพียงไม่กี่ชั่วโมง กล่าวคือ ยวนใจได้เกิดกลุ่มใจขึ้นมา เพราะเป็นวันครบรอบ
ปีที่วิทยาศาสตร์ และเป็นวันที่วิทยาศาสตร์จะมารับเอาวิชาของเธอบ้างโลกใหม่ของเขาในเวลาสองยาม
ครึ่งของวันนั้น ยวนใจไม่สบายใจมาก เพราะไม่ทราบว่าคำพูดของวิทยาศาสตร์จะมีความจริงเพียงใด ฉะนั้น
จึงไปหาชัยศิริ บุตรชายของขุนลดาตาสรรพบุตร เพื่อให้ช่วยวินิจฉัยให้ ชัยศิริได้ชี้แจงว่าเรื่องนี้เป็น
เรื่องของจิตที่ใจ ตนเองต้องช่วยตนเอง แต่จะพยายามไปอยู่ด้วยที่บ้านของยวนใจในคืนวันครบรอบปีนั้น
จนกระทั่งถึงเวลาสองยาม เพื่อช่วยเป็นกำลังใจให้ ในตอนเย็นวันนั้นเอง หลังจากที่ได้อ่านหรือกับ
ชัยศิริแล้ว ยวนใจกับสามีก็ไปเยี่ยมศพวิทยาที่สถานวัดมิ่งบุญกษัตริย์เพื่อจะทำการทำศพในวันรุ่งขึ้น
เหตุการณ์ในตอนเย็นวันนั้นแหละได้ปรากฏบนเวทีละครวิทยุในฉากที่ 4 อันเป็นฉากสุดท้าย สำหรับ
ละครวิทยุในค่ำวันนี้ เหตุการณ์จะสืบเนื่องจากที่จบไว้ในฉาก 4 นั้นเอง และจะถือว่าเป็นภาคผนวก
ของเรื่อง วิญญาณพยายามของ สด กุระโรหิต กำหนดเวลาที่เหตุการณ์ในภาคผนวกนี้จะเกิดขึ้น จะได้
เริ่มตั้งแต่ 18.00 นาฬิกา คือ มาคำซึ่งคิดคล้ายเนื่องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว ฉะนั้นสถานวัดมิ่งบุญกษัตริย์
ตอนเย็นวันนั้นเอง และจะไปดูสิ้นเอาเวลาเที่ยงคืนคืออีก 6 ชั่วโมงต่อมา สถานที่ซึ่งเหตุการณ์ตอน
ภาคผนวกนี้เกิดขึ้นก็คือบ้านเจ้าคุณวิจิตร ครอบทุกตอน

สด กุระโรหิต ผู้ประพันธ์เรื่อง วิญญาณพยายาม รู้สึกเห็นใจบางท่านที่คงจะสงสัยและตั้งละครเรื่อง
นี้ด้วยความเห็นใจเห็นชอบมากกว่าด้วยการพักผ่อนหย่อนใจ เพราะเหตุนี้คงจะคิดตามเนื้อเรื่องและถ้อยคำ
บทเจรจาของตัวละครสำคัญทุกบท ซึ่งมีเหตุผลรับกันเป็นทอด ๆ ไปจนกระทั่งถึงโคลงแม่กษัตริย์ในตอนสุดท้าย
อนึ่ง เรื่องนี้ สด กุระโรหิต ได้เล่าวิวัฒนาการของคนที่ตายแล้วมาสถาปนาขึ้นเป็นรูปสมมุติ เพื่อแสดงออก
ซึ่งความพยายามอันเป็นนามที่ทราบอยู่กับชาตินิยมอันนับตั้งแต่วันแรกที่มนุษย์มาอยู่ในโลกนี้ ท่านที่มองในแง่
ของวัตถุอย่างจริงจังอาจรู้สึกว่าเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ สด กุระโรหิต ขอชี้แจงว่า วัตถุประสงค์ของ

การแต่งเรื่อง "วิมานพญายาต" นี้ มีอยู่เพียงจะแสดงออกซึ่งความพยายามอันเป็นมูลเหตุอันหนึ่ง
ของความทุกข์ยากในสังคมของมนุษย์เท่านั้น มิใช่ต้องการจะเอาวิมานของคนตามมาเล่นละคร --
ส่วนวิธีแสดงออกซึ่งความพยายามเพื่อให้เข้าไปถึงในจิตใจผู้ดูและผู้ฟังนั้น ก็เป็นเพียงศิลปะ
ในภาพความคิดคำนึง ซึ่งจิตรกรและวรรณกร ถือว่าเป็นเทคนิคของเขาโดยเฉพะ

ต่อไปนี้ เราจะได้เริ่ม ภาคผนวก เรื่อง วิมานพญายาต ของ สด ภูมะโรหิต

ซึ่งย่อมเป็นไปได้ไม่ได้อย่างแน่นอน

เริ่มเรื่อง

คำบรรยาย

(คนครึ่งน้ำดึก ๓๐ วินาที)

ผู้บรรยาย

เมื่อเดือนก่อน เราเขียนกันไปทั้งวันใจเล่าเรื่อง วิญญาณพยายาม ให้อัยศิริ
ทั้งที่บ้านของอัยศิริ ทายาทของขุนลือลาศศาสตร์สุนทร ในเดือนนี้ เราเขียนกันไปทั้งเหตุการณ์
ตอนสำคัญที่สุดที่บ้านเจ้าคุณวิศิธา บิดาของวิทยา ในบ้านแห่งนี้วันใจบุตรสะใภ้เจ้าคุณวิศิธา
จะต้องพะเนียงกับปัญหาเกี่ยวกับชีวิตและความตาย สิ่งที่ไม่ได้ใครรู้ล่วงหน้าได้เลยก็คือวิญญาณ
ของวิทยาจะมาตามเวลานักหรือไม่ คือเวลาสองยามตรง

นี่คือเรื่องของชีวิตในมุมหนึ่ง มุมที่เมื่อใครได้เข้าไปอยู่แล้ว ก็คงตัดสินชีวิตของ
ตนเองด้วยมือของตนเอง ในบางขณะ คนเราอาจรอดชีวิตอยู่หรือสิ้นใจไปก็เพราะคนของคน
กำลังใจและการคุมสติคือรากฐานสำคัญของชีวิต ถ้ารากนี้ถูกทำลายไปหมดแล้ว ชีวิตของมนุษย์ก็
ถือว่าได้สิ้นสุดลงแล้ว การเดินอยู่ในโลกนี้ โดยไม่มีกำลังใจที่จะต่อสู้กับอุปสรรคและความ
ผิดหวังหรือแม้แต่ความหวาดละดุ้งตกใจกลัว ก็คือการเคลื่อนไหวแขนขาอย่างตุ๊กตากล ไม่
มีชีวิต ไม่มีวิญญาณ นี่คือความจริงของชีวิตมนุษย์ที่เราจะต้องไม่พยายามปฏิเสธ ถ้าเราเคารพ
ความจริง

วันใจจะรอดชีวิตอยู่ได้ หรือจะต้องตายไปในเวลาสองยามตามคำขู่ของวิญญาณวิทยา
ก็คงแล้วแต่คนของตน มีคำถามอยู่ว่า วันใจเข้าใจและเชื่อหรือไม่ว่ากำลังใจและการคุม
สติคือรากฐานของการมีชีวิตอยู่

แต่ชีวิตของคนอื่นเป็นอันมากก็คือ ปุณชาติที่ล่องลอยไปตามกระแสลมและพายุฝน
ก็ในบัดนี้ ลมไม่ได้พัดอยู่ดอกหรือ? พายุไม่ได้กระหน่ำอยู่ดอกหรือ? และฝนก็ไม่ได้กำลังเทลง
มาอย่างไม่ขาดสายดอกหรือ - - - ?

เริ่มเสียงลมพายุ - เสียงฟ้าร้อง - เสียงฝนตก - เสียงใบไม้เขย่า ๆ ฯลฯ
ทำเสียงเหล่านี้ดึก 15 วินาที แล้วก็เริ่มบทเจรจา เมื่อเริ่มบทเจรจาลง ให้ทำเสียงฝน
ลมฟ้าร้อง ให้เบาลง แต่คงพยายามให้ทำตลอดไปอย่างเบา ๆ ตลอดเรื่อง มีเว้นระยะ

บ้างถามความเป็นจริง ทรงไหนให้ทำดังเป็นศิลปะก็จะมีออกไว้ในตอนนั้น ก็จะมีคนทำเสียงเหล่านี้
นี้ประจำ)

พระยาวิสิศ ยวนใจ ลูกสาวจะเข้ามาเห็นหน้าหน้า ท่อคิดว่านอนหลับเสียใจใจก็จะสบายไปเอง
ยวนใจ ลูกนอนไม่หลับหรือคะ ปีก่อนถึงกับหัวเราะไห้ ใจมันคันขอบกลดคะ จะพยายาม
อย่างไรก็ข่มไว้ไม่อยู่
คุณหญิงวิสิศ ลูกสบายดีแล้วหรือ
ยวนใจ ใจยังสั่นอยู่คะ รู้สึกเหมือนกับจะเป็นลม
คุณหญิง เขายาลมคมไว้ลูก เค้า - นี่แน่ะ แม้คิดว่าลูกนอนพักเสียดีกว่า
ยวนใจ ลูกนอนคนเดียวไม่ได้หรือคะ ถ้าที่วิทย์เขากลับมาอีก ลูกก็คงตกใจตายแน่นอน
คุณหญิง เรียกมันจ้าวไปเป็นเพื่อนสิ จ้าว - จ้าว - นี่มันไปไหนของมันนะ
เจ้าคุณ มันก็จะไปอยู่กับเจ้าคุณนะสิ
คุณหญิง เจ้าคุณละรู้สึกนึก พอเอ๋ยชื่อมันจ้าว เป็นต้องพูดถึงทุกที ระวังนะ อย่าให้มันจับได้อีก
ก็แล้วกัน
เจ้าคุณ (ทัก/ว:) อันนี้ไม่ได้ว่าอะไรนี่นา คุณหญิงคิดเอาเองต่างหาก
คุณหญิง มันจ้าว - จ้าวเอ๋ย นี่มันไปไหนของมัน
จ้าว (ขานไกล ๆ) ซา - (เสียงเดิน) ท่านให้หาหรือเจ้าคะ
คุณหญิง นี่ - เอ็งไปนอนกับแม่ยวนใจนะ อย่าทิ้งเขาออกมาข้างนอกเช่นอันซาด ภูใหม่
จ้าว เจ้าคะ
ยวนใจ แหม - ลูกอยากจะนั่งอยู่กับคุณแม่อย่างนี้แหละคะ อยู่กันหลาย ๆ คนค่อยอุ่นใจดีหน่อย
ลูกไม่คิดเลยว่่าที่วิทย์จะทำอย่างนี้
เจ้าคุณ เรื่องมันไม่น่าเชื่อ พ่อนึกไม่ถึงว่าวิทย์ของวิทย์จะแรงถึงเพียงนี้ มีอย่างหรือ -
ตายมาแล้วถึง 4 ปี - ไปตายถึงในอังกฤษ - - แรกกลับมาทำร้ายคนได้ถึงใน
เมืองไทย
คุณหญิง สงสารวิสิศ - แยกตายเปล่า
ยวนใจ ลูกเสียใจคะ ที่เกิดเรื่องอย่างนี้ขึ้น มันเป็นความผิดของลูกเองทั้งสิ้น ลูกไม่ทราบ
จะไปติดต่อกับวิสิศอีก แต่มันเป็นชาตากรรม เรื่องมันจะต้องเป็นไปเช่นนั้น แต่

ถูก ไม่ผิดเลย ว่า วิญญาณที่วิทย์จะพยายามแรงถึงกับเอาวิสูตร ไปประหารชีวิตจนได้
ถูกแล้วจนบอกไม่ถูกแล้ว

คุณหญิง
เจ้าคุณ

แม่ก็เย่ เหมือนกัน เกิดมาไม่เคยพบเรื่องอย่างนี้
ประหลาดเหลือเกิน แยกหลอกเราให้หลงเชื่ออยู่ตลอดปีเต็ม ๆ นี่ถ้าไม่ไปเปิดโลง
ออกดูก็คงไม่รู้ว่าแยกหลอกเรา ดันเกือบไม่ยากจะเชื่อว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง ๆ
แต่ประหลาดเขายืนยันเหลือเกินว่าวิทยาตายแน่ -- ตายในลอนดอนเมื่อ 4 ปีมาแล้ว
นี่ถ้าในโลงมีศพ ก็ระหว่าประหลาดโกหก แต่ในโลงศพก็ไม่มีเสียด้วย

ยวนใจ

ไม่ต้องสงสัยหรอกค่ะ คุณพ่อ พี่แน่อน พี่วิทย์มาพยายามหาวิสูตร ที่ มาเอาชีวิต
วิสูตร นี่วิสูตรก็ตายไปแล้ว ยังเหลือแค่ลูก เขาว่าเขาจะมาอีกในคืนวันนี้เวลา
สองยาม นี่ก็^(ที่)เข้าไปแล้ว (ถอนใจอย่างทรมันทรมาน) นี่ลูกจะทำอย่างไรดี
-- คุณแม่คะ -- ลูกจะทำอย่างไรดี -- ลูกคงจะตายแน่ --

คุณหญิง

ทำไมให้เข้มแข็งไว้เถอะ ยวนใจ อย่าไปเชื่อให้มากนัก วิทยาอาจไม่มาอีกก็ได้
แถมคงงูไฉไล ๆ อย่างนั้นเอง

ยวนใจ

เห็นจะ ไม่ขู่เล่น ๆ หรือค่ะ คุณแม่คะ เมื่อที่วิทย์มาเอาชีวิตวิสูตรได้ ก็คงจะมา
เอาชีวิตลูกได้เหมือนกัน

(เสียงลมพัดแรงมากขึ้น กิ่งไม้ใบไม้เสียดสีกันดังกราว ๆ มีเสียงพาร้องด้วย
เป็นระยะ ๆ)

เจ้าคุณ

เออ - ยวนใจ ดูเหมือนพ่อได้ยินลูกพูดว่า คำวันนี้คุณขัยศิริจะมาอยู่เป็นเพื่อนไม่
ไรหรือ?

ยวนใจ

คะ - แก้วจะมา แก้วว่าเมื่อตอนเย็นนี้จะไปที่วัดด้วยเหมือนกันคะ แต่คงติดธุระ
จึงไม่ได้ไป ลูกคิดว่าคำวันนี้คงจะมาแน่นอน

คุณหญิง

เขาจะช่วยอะไรได้หรือ คุณขัยศิริคะ

ยวนใจ

ก็คงจะเป็นกำลังใจเท่านั้นแหละคะ ถ้าที่วิทย์เล่นแบบนี้ ใครก็ช่วยไม่ได้

เจ้าคุณ

พ่อคิดว่าลูกพยายามนอนให้หลับ แล้วใจก็คงจะสบายไปเอง เข้าไปนอนเสียเถอะ
ยวนใจ ได้ยังจิวไปอยู่เป็นเพื่อน พ่อจะยังไม่นอน พ่อจะนั่งเป็นเพื่อนนอนอย่าง

นี่จนตลอดรุ่ง อ้อ - หมออารีย์กับคุณชวลิตสารวัตรก็ว่าจะมาอยู่เป็นเพื่อนเหมือนกัน
ไปซี ยวนใจ เชื้อพ่อเถอะ ขึ้นนั่งอยู่ใจก็ระวนกระวาย นอนให้หลับแล้วเลิกคิด
มันก็ลืมไปเอง

ยวนใจ

แต่คิดมันคิดว่าคงนอน ไม่หลับ

คุณหญิง

ไปเถอะลูก พยายามหน่อย ใจจะได้ไม่คิด จี๊ว เอ็งต้องนั่งอยู่ด้วยตลอดเวลานะ
ถึงหลับแล้วก็ออกมาไม่ได้ รู้ไหม

จี๊ว

เจ้าคะ นั่งอยู่ตลอดรุ่งหรือคะ

คุณหญิง

เออ - ตลอดรุ่ง เอ็งจะต้องไม่นอน เข้าใจไหม

จี๊ว

เจ้าคะ แอ - เออ ขอแม่ทวงแม่ครัวอีกสักคนไม่ได้หรือคะ แหม - ถ้าคุณหลับ
แล้วอีฉันนั่งอยู่คนเดียว - แล้วก็ - เออ - คุณวิทยาท่านก็ขี้เอนเสียด้วย - -

คุณหญิง

เอ็งไม่ต้องมีความเห็นมาก ว่าใจ - ยวนใจ แม่คิดว่าลูกควรจะไปนอนให้หลับ
เสียดีกว่า เชื้อแม่เถอะ

ยวนใจ

คะ ลูกจะพยายาม แอถ้าไม่หลับลูกก็จะออกมาข้างนอกนะคะ
(เสียงผีเพ้ายวนใจกับจี๊ว เดินออกจากห้องนั่งเล่นไป)

เจ้าคุณ

อันไม่ผิดเลย - ไม่นึกเลยจริง ๆ

คุณหญิง

ใครจะนึกว่าจะมีเรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นในโลก นี่ถ้าไม่เกิดกับตัวเองก็คงไม่เชื่อ

เจ้าคุณ

มันจะเป็นไปได้หรือ - คนตายแล้วถึง ๔ ปี - แอวิธยาขงกลับมาเดินอยู่ได้ทั้งหลาย
ชั่วโม่ง - มาพูดกับใครต่อใครยุ่งไปหมด มาหุดอกคนนั้นคนนี้แม่แก่พ่อของตัวเอง อัน
เพ็งรุ้เคี้ยวนี้แหละว่า ทำไมเป็นในท้องจึงถูกค้น วันที่รอนบ้านเราถูกถึงระเนียดวันนั้น
วิทยาทองจะมากันเอาปืนในท้องฉันไปยิงตัวตายเพื่อป้ายยาความผิดให้วิสูตร แอตอนหลัง
คงได้ความคิดใหม่ จึงไปเอาปืนของวิสูตรมายิงตัวเอง เพื่อให้หลักตามักวิสูตร
ยิ่งขึ้น

คุณหญิง

พูดแล้วชนลูก พ่อวิทยาก็มีนิสัยโกรธแรง พยายามทวง มาตั้งแต่เล็ก ตอนแล้ว
ก็ยังพยายามท ใจแกล้งเสียเกิน

P (เสียงผีเพ้า อยู่นอก)

จบ

รับประทาน คุณหมออารีย์กับคุณสารวัตรชวลิตมาครับ

เจ้าคุณ เออ คีจิง เจ้ารุ่น ไปเขมรเข้ามาได้โดย กำลังอยากพบอยู่ที่เดียว
(เสียงฝีเท้าจนเดินออกไป - แล้วก็มีเสียงฝีเท้าหลายคนกลับเขมรมา)

เจ้าคุณหม่อม - เข็ม - เข็ม ผมกำลังบนอยู่ที่เคียว เก่งเหลือเกิน อุดมทรัพย์มากมายได้
วันประทานอาหารมาเร็วยัง เอาวิสกี้สักก้นหนึ่งเห็นจะดีนะคุณชวลิต

ชาวลีคนเราไปว่ากันมาเรียนร้อยแล้วครับ นี่เรายังไม่ได้กลับบ้านเลยครับ ~~ไป~~
ไปเตร่กันที่บาสดำรง ผมขอโทษที่มาช้าไม่หน่อย นี่สี่ทุ่มกว่าแล้ว คิดฝันครับ แหม -
พายุแรงเหลือเกิน

อาร์วี พดออกจากวัดมณฑุ ผมก็ชวนคุณชวลิตไปบางลำภู ไปว่ากันมาหลาย เบ็ด
เจ้าคุณ ขอบคุณเหลือเกิน — คุณหม่อ ผมออกจากวัดนี้เนิ่นนาน หักใจแทนเมื่อยนใจ
 เหลือเกิน

อริย์ เป็นอย่างไรบ้างครับ จิตใจดีขึ้นบ้างหรือยัง?
เจ้าคุณ แยกยังคงเดินช่วยอุ้มตามเดิมแหละครับ ที่จริงก็เห็นใจ ผมโดนช้อน่างแกบ้าง
ก็แบเหมือนกัน

ชาวลิก นี่แกไปไหนล่ะครับ
คุณหญิง คุณหมอนอนป่วยหรือคะ ให้หลับเสีย ใจจะคิดถึง
อารีย์ เอ๊ะ ไม่ควรให้อยู่แต่ลำพังคนเดียวและครับ แกอาจซนได้ ถ้าลงตกใจอะไรไหม
 แต่คิดเดียว

คุณหญิง
นารีย์
คิดถึงให้นั่งจิบไปนั่งเป็นเพื่อนคะ
อ้อ - ถ้ายังงั้นก็คิดแล้ว มันก็สำคัญอยู่นี่แหละครับ เพราะคุณชวนใจแกล้งเสียขวัญ
มา ^๓ ~~๓~~ ๓๖/๖๔/๖๕

ชาวลิต เราตกลงกันมานั่งเฝ้าให้ตลอดรุ่ง สำหรับผมถือเป็นหน้าที่ทั้งทางตรงและทางอ้อม
ที่เดียว ผมถือว่าผมต้องรับผิดชอบอยู่มากในคดีเรื่องนี้ เพราะผมเป็นเจ้าหน้าที่
และได้คลุกคลีกับคดีมาตั้งแต่ต้น

อารีย์ มันน่าประหลาด / เคยคิดว่าหัวใจจะอยู่ทางขวา ลูกป็นจึงหลัดที่ลำคัม ทำให้เดิน
ได้ แค่ออไปเปิดโลงเข้าจริง สกกดัมไม่มี หมายความว่าเรื่องนี้พิศดารอย่างบอกไม่ถูก
ทีเดียว

ชาวลิก

ถ้าวิมมานของคุณวิทยา บังคับเองแล้วมีร้ายคุณวิสูตร จนคุณวิสูตรถูกกักตุนประหาร
ชีวิต ผมก็ว่ามันเป็นคดีที่น่ากลัวเหลือเกิน ผมเป็นตำรวจมาสิบกว่าปีแล้ว ยังไม่
เคยโดนคดีแบบนี้เลย นี่ก็แปลว่าคุณวิสูตร ต้องถูกประหารชีวิตเปล่า ๆ ผมมองหน้า
คุณชวนใจกับคุณวิชาไม่สนิทเลย

(เสียงฝีเท้า - รุนออก)

คุณวิชา

รับประทาน คุณชัยศิริมาครับ

เจ้าคุณ

คดีเดียว ไปเชิญเขาเข้ามาสิ เจ้าคุณ

(เสียงฝีเท้า - และฝีเท้าชัยศิริเดินเข้ามา)

ชัยศิริ

กระผมชื่อชัยศิริ ครับ คุณชวนใจขอให้มาช่วยเหลือในคดีวันนี้ ได้เท่าทรงทราบ
เรื่องแล้ว

เจ้าคุณ

ครับ ยวนใจเขาเล่าให้ฟังแล้ว ผมต้องขอบคุณ คุณมาก ~~ผมตกใจ~~ ก็ยังพูดคำ
อื่น - ผมขอแนะนำให้รู้จักคุณหมอดาริย์ครับ นั่นคุณชวลิตสารวัตร คุณหมอกับ
คุณชวลิตคงเคยได้ยินชื่อคุณชัยศิริมาแล้ว

ชาวลิก

ที่โรงพัก พวกเราเปิดฟังเรื่องมีมหาชีวิตของท่านขุนลีลาสาครสุทร ทุกคราวครับ
นี่ท่านยังไม่กลับจากอเมริกาหรือครับ?

ชัยศิริ

ยังครับ ก็เห็นจะกลับในเร็ว ๆ นี้ ผมมาวันนี้ก็เพราะคุณชวนใจไปพบผมเมื่อเช้า
บอกว่าคืนวันนี้คิดว่าจะมีเรื่องเพราะเป็นวันครบรอบปีที่คุณวิทยาตาย ผมตั้งใจจะไป
วัดเหมือนกัน เมื่อตอนเย็น แต่บังเอิญติดธุระเลย ผมมาช้ามากไปหน่อย
ตีทุ่มเกือบครึ่ง ผมตกหนักเหลือเกินครับ เกือบหาโอกาสออกจากบ้านไม่ได้

เจ้าคุณ

เราก็เพิ่งกลับมาจากวัดเมื่อตอนพลบ คุณคงยังไม่รู้ที่เกิดเรื่องใหญ่ทางวัด

ชัยศิริ

ไม่ทราบเลยครับ ท้าป่ะครับ?

เจ้าคุณ

เรื่องมีที่น่าขนลุก ผมไม่เชื่อหรือกรเรื่องผี ๆ ต่าง ๆ แต่มันเล่นเองไปหมด
คุณคงทราบเรื่องตอนนั้น ๆ บ้างแล้ว เพราะยวนใจคงจะ ไปเล่าให้ฟังเมื่อเช้า
แต่เรื่องที่วัดเมื่อตอนเย็นนี่สิครับ มันน่าดูกลัวเหลือเกิน

คุณหมอกับ

ทั้ง ๆ ที่ดิฉันเป็นแม่แก่ แต่อดกลัวไม่ได้ ไม่รู้ว่าทำไมถึงกลัวอย่างนั้น

ชัยศิริ

เรื่องอะไรกันครับ ที่เกิดที่วัดเมื่อเย็น? ไม่ร้ายแรงนักไม่ใช่หรือครับ
นี่คุณชวนใจไปไหนละครับ?

คุณหญิง

ชัยศิริ

ดิฉันให้ไปนอนละ ถ้าหลับเสียได้ ใจจะโลดแล่น

ตรงกับความคิดผม ผมอยากให้คุณชวนใจหลับ ผมไม่เชื่อว่าจะมีผี แต่คุณชวนใจอาว
เป็นอันทราบใจดำคิดมากไปหรือทกใจอะไรมากไป มันเรื่องของจิตใจครับ

ถ้าเราชมใจได้ คุณสติได้ ก็ไม่เป็นไร แต่ผมไม่เชื่อว่าคุณชวนใจจะคุมสติได้ ๕/๕

~~๕/๕/๕/๕/๕/๕~~ ถึงใกล้สองยาม เคี้ยวก็ยังกลัวมากขึ้น จะเลยไปกันไหม

คืนฟ้าอากาศคืนนี้ก็เป็นใจกับเรื่องผี ๆ ลาง ๆ เลี้ยวซ้าย ทั้งฝนทั้งลม พักคิดนอน
ไม่มีเวลาลาง ผมมองไปโน้มน้ำของจิตใจ ถ้าคุณชวนใจไม่เลี้ยวซ้าย เรื่องก็คงไม่
เป็นไร เรื่องเกิดที่วัดเมื่อเย็นนี้ ทำให้คุณชวนใจเลี้ยวซ้ายมากหรือครับ?

เจ้าคุณ

ชัยศิริ

เจ้าคุณ

โธ้ย เป็นลมล้มสลบไปเลย แหม - คุณชัยศิริ ผมมังชนลูกอยู่เลย

เรื่องมันยังงั้นครับ - ผมจะทราบได้บางไหมครับ

ได้สิ ผมจะเล่าให้ฟัง คุณคงทราบตอนต้น ๆ จากชวนใจบ้างแล้ว วิทยาสถิตผม

ไปอังกฤษ ครั้นเกิดสงครามก็กลับไม่ได้ วันหนึ่ง คือเมื่อปีกลายหลังจากรอบ ๆ

บ้านผมถูก bom บ้างบ้างไปแล้ว คืนวันนั้นก็เกิดเหตุการณ์ประหลาดขึ้นในบ้านผมและ

บ้านวิสุตร จดหมายของวิสุตรที่เขียนถึงชวนใจและที่ยวนใจเก็บไว้ได้หายไป และจดห

หมายของชวนใจที่วิสุตรเก็บไว้ก็หายไปเหมือนกัน จดหมายเหล่านี้เก็บไว้ในตู้อย่าง

แข็งแรงมาก แต่ชะโมะก็เปิดเอาไปได้ แล้วนอกจากจดหมายแล้วก็ไม่มีอะไรอีกเลย

ในตอนก่อนรุ่งการวว ได้หามาแปลหน้าเค้นอยู่ในตรอกบ้านผม ชายคนนั้นแดง

กัวแบบเวลมอยส์ ถือม้วนกระดาษจดหมายอยู่ในมือ หน้าตาเกระกรังไปด้วยเลือด

พรุ่งเช้าราว ๆ จวนเที่ยงวิทยาก็ได้เข้ามาในบ้านผมอย่างเงิบ ๆ ผมไม่พบเขา

หรือ คุณชวนใจกับวิสุตรเป็นคนขี้เขลา วิทยายกเข้ามาโดยเครื่องบินโคตรมดถึง

รังสิต เขาขอยืมปืนวิสุตร ซึ่งทำให้ใคร ๆ คิดว่าวิทยาเข้ามาทำจารกรรมให้แก่

พันธมิตรหลังแนวญี่ปุ่น เขาจะเล่ากับชวนใจเล็กน้อย เรื่องเข้าใจผิดวิสุตร แล้วก็

ผละผลันออกจากบ้านไป ตอนบ่ายวันนั้นเอง ขณะที่ชวนใจไปพบวิสุตรที่บ้านหลวงโมศรี

วิทยาก็ตามเข้าไปตามคำให้การของวิสุตรและชวนใจ ได้มีการทะเลาะกันอย่าง

รุนแรง แล้ววิทยาก็ชักปืนที่ขโมยวิสุตรไปกระบอกนั้น ออกยิงตัวตาย เขาถึงทะเลาะหัวใจ

เมื่อยิงแล้วก็ไม่ยักล้มลงตาย วิสุตรกับชวนใจยืนยันว่าวิทยายิงตัวเองแล้วก็เดินมาส่ง

เป็นให้กับวิสูตร ^{จาก} คือหาเป็นจริงได้ลงตาม คนในนั้นมีหลวงไมตรีเป็นกัน รวมทั้ง
 ลมหนาวพัดมาที่วัดนี้ คุณหมอนารีที่ยังเขียนไม่จบมาอยู่ที่นั่น ได้วิ่งเข้ามาดู ก็เห็นวิสูตรยืนถือปืนอยู่ และ
 วิทยานอนคายนอนอยู่ที่เท้าของเขา เหตุผลแล้วลมพัดมาที่หัววิสูตรถูกหัวว่าวิทยา
 คายโดยเจตนา และทำให้การของวิสูตรที่ว่าวิทยาถึงหัวเองแล้วเดินมาลงปืนให้ก็เป็น
 ขวัญที่เห็นไปไม่ได้ เพราะคนที่ถูกยิงที่หัวใจจะเดินไม่ได้ ต้องล้มลงตายทันที
 เป็นการชอนเป็นนัยร้ายแก่วิสูตรอย่างยิ่ง เพราะเป็นการแสดงให้เห็นความไม่สุจริต
 ของวิสูตร หลังจากนั้นวิสูตรก็ถูกทำตัวไม่ระหการชีวิต เมื่อวิสูตรตายแล้ว หลวง
 ไมตรีก็เอาศพไปฝังไว้ในสุสานเคียงกับศพวิทยา นี่แหละ คุณชัยศิริ เรื่องเบื้องหลัง
 ที่คุณจะได้ยินที่คนที่นี่คงจะได้ทราบไว้นานแล้ว

เรื่องต่อมาเป็นเรื่องเบาะแสบไม่ดังเลย วิทยาตาย วิสูตร ถูกประหารชีวิต
 เป็นเรื่องเศร้าสำหรับเรา แต่ไม่ใช่เรื่องประหลาด เพราะความตายเป็นเรื่อง
 ธรรมดา เราไม่ได้คิดอะไรมาก คงนึกไปในทางที่ว่า เป็นกรรมของทั้งสองคน
 ที่จะต้องมาล้างผลาญกันในชาตินี้ หรือวิสูตรถูกประหารชีวิตได้ 6 เดือน ผมก็เกิด
 ฝันว่าทำบุญครบรอบปีของวิทยาขึ้นมา คือวันนี้แหละ ที่จริงก็อยากจะทำแต่ตอนเช้า
 เสร็จ จึงพอหมดหน้าม่งนี้ก็จะทำ แต่แล้วม่งใจไม่ทราบ มันก็ดังหรรษาใจอย่างปลาด
 อยากรจะทำบุญให้ได้ ในวันนี้จึงเป็นวันครบรอบปีที่วิทยาเขาคาย แต่มันยังเขียนที่วันนี้
 ผมคิดอะไรสักอย่างจะทำบุญไม่ทันจึงเลื่อน ไปพรุ่งนี้ วันนี้ตอนเย็น จึงนึกกันไปที่วัดเพื่อคร
 เตรียมการทำบุญให้พร้อม เช่น นิมนต์พระนิมนต์เจ้าไว้เป็นต้น ถ้าคุณไปด้วยวันนี้คุณ
 คงจะเห็นเหตุการณ์ได้ชัดเจน คือว่าผมเล่ามากก็เดียว

ชัยศิริ
 เจ้าคุณ

กรุณาเล่าให้ผมฟังให้ละเอียดและครบ
 ที่จริงวันนี้ ถ้าผมคุณประพันธ์แก่ไม่โผล่เข้ามา เรื่องก็คงไม่เกิด แต่มันยังเขียน
 เหนือเกินที่มันดาลให้คุณประพันธ์ความมาหาผมที่วัด ขณะที่เราไปเยี่ยมศพวิทยา
 และวิสูตร คุณประพันธ์ เป็นเพื่อนของวิทยา ขณะที่อยู่ในอังกฤษ พอสงครามสงบ
 คุณประพันธ์ก็รีบเดินทางกลับเมืองไทย พอมาถึงกรุงเทพฯ ก็รู้ข่าวว่าวิทยาตาย
 ที่กรุงเทพฯ จึงเกิดความประหลาดใจขึ้นทันที เพราะคุณประพันธ์เป็นคนเห็นวิทยา
 คายอยู่ข้าง ๆ ตัวแกล้งลนคณนถนอมมัย คุณประพันธ์มาแล้วให้เราฟังว่า วิทยา

กับตัวนกไปเข้าห้องอยู่ในลอนดอนระหว่างสงคราม วันหนึ่งขณะที่นอนหลับเครื่องบินเยอรมันก็เข้าโจมตีลอนดอน มันเจ็บบ้างระเบิดลูกบ้านที่หักอยู่พอดี วิทยากระโดดลงรีบะแตกตาย ส่วนคุณประพัฒน์แขนขวาขาด เหตุการณ์อันนี้เกิดขึ้นเมื่อ 4 ปีมาแล้ว เพราะฉะนั้นแกจึงปลื้มใจว่า เหตุใด วิทยาจึงหายไปแล้วตอนหน้าแกถึง 4 ปี จึงมาตายก็ครั้งหนึ่งในกรุงเทพฯ นี่เป็นไปไม่ได้ คุณประพัฒน์ยืนยันว่า วิทยาตายในลอนดอนแน่นอน เพราะฉะนั้น วิทยาที่มากายในกรุงเทพฯ ซึ่งเชื่อกันว่าวิสูตรยิงจึงต้องเป็นคนที่ไม่ใช่วิทยา คุณสวัสดิกับคุณหม่อมอารีย์ สม หลวงไมตรี ตลอดจนยานใจและคนอื่น ๆ ซึ่งอยู่ที่นั่น ก็ประหลาดใจไปตาม ๆ กัน ผลที่สุดเราก็กกลงใจเปิดโถงออกดู ซึ่งมีอาชไม่ทำประโยชน์ให้มากนัก แม้คุณหมอจะคัดค้านกันเอาไว้// แต่เราทนความประหลาดใจไม่ไหว จึงให้ตั้งเครื่องจักรออก อีกคนหนึ่งคือ เราเป็นกะดังไปตาม ๆ กัน

ทำไมครับ

ศพหาย เราพบแค่โครงเปล่า มีแต่กระดูกฟางกับยาสูบ

เอ๊ะ? มันยังงั้น ไม่มีศพหรือเศษของศพเลยเหียวหรือครับ

พูดไป - ไม่มีเลย ก็เราเปิดโถงออกดูเมื่อคืนนี้เองนี่นา เสร็จแล้วก็เพิ่งกลับมาบ้านนี่แหละ คุณสวัสดิกับคุณหม่อมอารีย์ ตลอดจนคุณหญิงก็ดูอยู่ด้วยกัน

มันปลื้มครับ? - ตั้งแต่นั้นเป็นศักราชมา ผมยังไม่เคยพบเรื่องราวอย่างนี้เลย

ผมก็เป็นหมอมานานแล้ว อยู่กับศพ - นอนกับศพ เวลาเป็นนักเรียนแพทย์ ได้เพียงผมมีแก่กระดูกที่เรารู้ว่าหลอม แต่มันไม่เคยโดนเรื่องประหลาดอย่างนี้เลย 17/5/56

ถ้าไม่ใช่เรื่องผี มันก็ลึกลับพออยู่ได้

แล้วมันยิ่งน่ากลัวไปกว่านั้นอีกสิ คุณท้าวจะอะไร

ก็อะไร เล่าครับ

มันจดหมายของวิสูตรและยานใจที่ว่าหายไปในวันซึ่งระเบิดขึ้นนั้นมานอนแอดัมมิ่งอยู่ในโถงทั้งสอง

แปลกครับ - แปลกเอากการ

แล้วก็ - คุณรู้ไหมว่าทำไมแม่มานใจจึงตกใจจนสลบ?

ชัยศิริ

อะไรครับ

เจ้าคุณ

ก็อะไรเสียอีกเล่า ในโรงไบนี่เราพบจดหมายเขียนไว้สั้น ๆ เป็นจดหมายของวิทยาเขียนถึงวิสูตร ซึ่งจะเขียนกันวิธีไหนเราไม่รู้ได้ แต่ข้อความในนั้นมันน่าพิศวงเสียเหลือเกิน - - นี่จดหมาย คุณอ่านดู ก็แล้วกัน

ชัยศิริ

(รับมาอ่านคัง ๆ)

ยวนใจ ที่รักของพี่

ความพยายามของพี่สำหรับตัววิสูตร ได้คลุลิ้นลงแล้ว ยังเหลือแต่เธอ แต่พี่รักเธอมาก พี่จึงจะไม่ทำกับเธออย่างที่ทำกับวิสูตร เธอคงยังจำได้ว่าวันที่พี่ถึงตัวตามวันนั้น พี่บอกเธอว่าพี่จะมาพบเธอไม่ในวันครบรอบปีเวลาสองยาม วันนี้ก็ครบรอบปีแล้ว เพราะฉะนั้น คืนวันนี้เวลาสองยามพี่จะมาหาเธอ

วิทยา

ชาลิต

ยังใจครับ คุณชัยศิริ ผมอ่านแล้วขนลุก นี่ก็~~จะ~~ห้าทุ่มแล้วอีกไม่กี่นาทีก็จะถึงสองยาม

อารีย์

น่าพิศวงเสียจริงครับ - ถ้าเป็นวิเศษของคุณวิทยาวจริง มันก็ปลาดเหลือเกิน

เจ้าคุณ

ยวนใจเขากลั้วมาก ผมเกรงแกละเสียสติก็ได้

ชัยศิริ

ผมรับรองไม่ออกเพี้ยน นี่หมายความว่าวิเศษของคุณวิทยาจะมาที่นี่เวลาสองยาม / จะให้ผมเชื่อหรือ?

(เสียงดนตรีขึ้น - เสียงลม - เสียงฟ้า - เสียงใบไม้เขย่า - เสียงหน้าต่าง

เปิดคังมึง)

เจ้าคุณ

จูน - ใครเปิดหน้าต่างทิ้งไว้ ไปปิดเสีย

คุณหญิง

แหม - เกิดมาตกเอาวันนี้เสียด้วย

จูน

เฮ - ผมก็ว่าปิดดีแล้ว ทำไมจึงเปิดออกไปอีกก็ไม่ทราบ

เจ้าคุณ

ก็เอ็งไม่ได้ไล่กลอนน้ำชี ยังจะมานั่ง

จูน

ไล่ครับ ไต่แน่ ผมไต่กับมือ

คุณหญิง

กลอนคงหลวม เอาเถอะ ไปปิดเสียเถอะ ที่นี้ดูให้แน่นะ เคียวเปิดออกไปอีกจะมาโทษกลอน

ชัยศิริ
เจ้าคุณ

ผมยังไม่อยากจะเชื่อว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของผี
แต่เราเชื่อคุณประพัฒน์ แก่เป็นคนมีหลักฐาน มีเกียรติ แก่คงจะไม่มาหลอกเรา
วิทยาศาสตร์ตายอยู่ในลอนดอนแน่ ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้ ใครเล่ามาดุกบิงตายที่บ้าน
หลวงไมตรี? แล้วก็มาทำให้วิศกรถูกประหารชีวิต? แล้วทำไมศพจึงไม่มีอยู่ในโลง?
ทำไมกระดากจดหมายสองม้วนจึงมานอนอยู่ในโลง? ใครเป็นคนเขียนจดหมายชู
ยวนใจฉบับนี้? /๑๑/ ผมแน่ใจเหลือเกิน - มันลายมือของวิทยาศาสตร์ ๆ

ชัยศิริ

ผมไม่อยากเชื่อเรื่องผี แต่ผมก็ยังพยายามหาเหล่านี้ไม่ได้ มันแปลกครับ -
แปลกอย่างบอกไม่ถูก

คุณหญิง

อะไรก็ช่างเถอะ ว่าแต่คืนนี้เราจะทำอย่างไรดี นี่ก็^{now}ห้าทุ่มแล้ว ถ้ามันเกิดอะไร
ขึ้นเวลาสองยาม เราจะทำอย่างไร

ชาลิส

ผมเป็นตำรวจ ลองจับผีดูสักทีก็ดีเหมือนกัน

อารีย์

ผมจะพิสูจน์ด้วยตาของผมในคืนนี้แหละ ว่าผีมีจริงหรือไม่ ถึงแม้เป็นหมอมาก็ยังไม่เคย
เจอผีสักทีเดียว

ชัยศิริ

นั่นมันเรื่องระหว่างผีกับเรา แล้วระหว่างผีกับคุณยวนใจเล่า เราจะแก้อย่างไร
ถ้าเกิดอะไรขึ้นเวลาสองยาม?

เจ้าคุณ

ให้เขานอนเสียให้หลับ ผมว่านั่นเป็นวิธีที่ดีที่สุด สันไมใช่หรือ คุณชัยศิริ

ชัยศิริ

ผมเห็นด้วย แต่ต้องระวังนะครับ ถึงหลับแล้วก็ให้ตกใจไม่ได้ ถ้าขึ้นให้ตกใจ
ผมเกรงว่าอาจช็อคตายได้ จริงไหมครับคุณหมอ

อารีย์

ถ้าช็อคจริง ๆ ก็อาจตายได้ เราต้องระวังให้ดี

ชัยศิริ

ผมอยากศึกษามันหา

เจ้าคุณ

คุณจะทำอย่างไร

ชัยศิริ

ผมอยากให้อาจารย์ทำให้คุณยวนใจนอนหลับอย่างระมัดระวังในคืนภายในสามสี่ชั่วโมงนี้ พอพ้น
สองยามไปแล้ว ใจแกก็จะดีขึ้นเอง ข้อสำคัญขอให้พ้นสองยามเท่านั้น แต่ถ้าปล่อยให้
นอนหลับโดยไม่มียามังคับประสาธ คุณยวนใจอาจตกใจตื่นขึ้นก็ได้ ถ้าตกใจอะไรมา ๆ
ผมก็เห็นว่าอะไรจะลำบากทีเดียวน เพราะเวลานี้ผมเชื่อว่าคุณยวนใจเสียชีวิตหมดแล้ว ผมค
กำลังใจคุณสติคนเองไม่ได้ นี่ทำให้ช็อคได้ง่ายขึ้นอีกมาก

เจ้าคุณ

ก็เป็นความคิดที่ดีนี้ คุณชัยศิริ คุณหมอมว่าอย่างไร

อารีย์

ผมก็เห็นว่าน่าจะลองทำดูครับ มันก็ไม่มีอันตรายอะไร

ชัยศิริ

คุณหมอมว่าวันนี้ เหมาะจะเหลือเกิน คงมีอาจารย์พวกนี้คิดกระเป๋ามาข้างไม่ใช่หรือครับ?

อารีย์

ผมบังเอิญนึกมาพร้อม ลองดูครับ แต่ก่อนจะไหว ผมต้องตรวจหัวใจและอะไร ๆ ให้แน่ใจเสียก่อน

ชัยศิริ

ยิ่งดีไหม เราจะได้ไม่เป็นห่วง

P (เสียงพายุพัดกระโชก - ไม้ไม้กราวไหว เบื้องประตูเปิดดังมีง)

เจ้าคุณ

จูน - เจ้าจูน - นี่มันยังงั้น เอ็งไม่ได้ปิดประตูออกหรือ?

จูน

พุทโธ - ผมปิดหมดทุกบานแล้วครับ

เจ้าคุณ

ปิดแล้วทำไมจึงเปิดได้เล่า เจ้านี่ - พายุนี้ทำงานหยามเหลือเกิน

จูน

พุทโธ - จริง ๆ ณาครับ ผมปิดแล้ว ปิดด้วยมือของผมจริง ๆ หน้าต่างปิดหมด ประตูปิดหมด ผมได้กลอนแน่นหนาทุกบาน แต่ลมคงจะแรงมากนะครับ จึงดันออกไปได้

เจ้าคุณ

มันจะดันออกไปได้อย่างไร ชินตันกลอนก็หักเท่านั้นเอง นี่แสดงว่าเอ็งไม่ได้ได้กลอนไม่มั่งจูนมันก็เปิดออกไปไม่ได้

จูน

ผมใส่จริง ๆ ครับ โธ - ผมใส่กะมือที่เดียวครับ

คุณหญิง

เกอะ - อย่าเถียงเลย แกลไปใส่เสียใหม่ก็แล้วกัน

P (เสียงหมาหอนดังเคล้ามาด้วยเสียงลม - หอน โกล ๆ - ดังนาน ๆ แล้วค่อยก็มีเสียงฝีเท้าคน)

เจ้าคุณ

อ้าว - ยวนใจ

ยวนใจ

คิดันไม่หลับกะ - นอนไม่หลับ - คิดันแน่ - คิดันทนไม่ได้ นี่จวนลองยามหรือยังกะ

ชัยศิริ

เชื่อกันเถอะคุณยวนใจ ผมรับรองด้วยเกียรตินี้ว่าจะไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลยเวลาลองยาม

ยวนใจ

อ้อ - คุณชัยศิริ ขอโทษกะ คิดัน - คิดันงไปหมดเกือบจะไม่รู้ว่าเป็นใครแล้ว

อ้อ - คุณหมอม - อ้อ คุณชาลิต ก็มา ขอบพระคุณกะ แก่คิดัน - แหม - ช่วยคิดันหน่อยเถอะกะ

ชาลิต

ผมเอาตำรวจมาด้วย ล้อมรอบบ้านแล้ว ผมรับรองว่าจะไม่ให้มีอะไรเกิดขึ้นเลย

- ยวนใจ เป็นพระคุณค่ะ แต่ - คิณนออกกลัวไม่ได้ค่ะ แหม - คิณนแย - แยอย่างบอกไม่ถูก
ใจคอมันเป็นยังงี้ก็ไม่ว่า
- อารีย์ เชื้อหมอนเถอะคุณยวนใจ ผมกตารับรองว่า คุณจะไม่ได้รับอันตรายอะไรเลย เรามา
นั่งเป็นเพื่อนคุณอยู่เดี๋ยวนานแล้ว อะไรก็เข้ามาไม่ได้
- ยวนใจ นี่ก็ทรมานแล้วค่ะ
- ชัยศิริ อีก 5 นาทีจะทำตุ้มครี๋ยครับ
- ยวนใจ แหม - ก็จวนสองยามแล้วนะนี่คะ
- ชัยศิริ ก็ข้างปะไร สองยามก็สองยาม คุณก็จวนสองยามมาถึงหลายพันครั้งแล้ว ไม่เห็น
มีอะไรเกิดขึ้นสักที แล้วทำไมเล่าจริงจะต้องมากลัวสองยามคืนวันนี้
- ยวนใจ คุณทราบเรื่องซึ่งเกิดที่วัดเมื่อเย็นนี้แล้วหรือยังคะ
- ชัยศิริ ผมทราบหมดแล้ว ท่านเจ้าคุณท่านกรุณาเล่าให้ฟังเมื่อ
- ยวนใจ แล้วคุณลงความเห็นว่าย่างไรเล่าคะ
- ชัยศิริ ผมเห็นว่าเป็นเรื่องแปลก แต่ผมไม่เชื่อว่าเป็นเรื่องผีอย่างที่คุณเชื่อกัน ไม่มีหรอกครับผี
คุณอย่าไปผูกใจให้เชื่อในเรื่องที่เป็นไปไม่ได้หรอกเลย
- ยวนใจ แล้วคุณจะอธิบายเรื่องทั้งหมดซึ่งเกิดขึ้นที่วัดได้อย่างไร ถ้าคุณไม่เชื่อว่าเป็นเรื่องผี
- ชัยศิริ ผมยังอธิบายไม่ได้ เพราะผมยังไม่ได้อธิบายอย่างใกล้ชิด แต่ผมมั่นใจว่าเรื่องนี้
ต้องไม่ใช่เรื่องของผีแน่ ขอให้คุณเชื่อผมเถิด ถ้าคุณไม่เชื่อผม ผมก็ช่วยอะไรคุณไม่ได้
- ยวนใจ คิณนคืออยากจะเชื่อกะ - แต่ใจมันหวั่นไหวอย่างบอกไม่ถูก
- ชัยศิริ คุณยวนใจ คุณต้องการจะให้ผมช่วยคุณไหม
- ยวนใจ ต้องการค่ะ
- ชัยศิริ ถ้าคุณต้องการจะให้ผมช่วยคุณ คุณก็ต้องเชื่อผม คุณจะทำได้หรือไม่
- ยวนใจ (นั่งอึ้ง) คิณน - เอ้อ - จะพยายามค่ะ
- ชัยศิริ คุณตอบเช่นนั้นแสดงว่าคุณยังไม่เชื่อถึงความสามารถของผม ถ้าคุณยังไม่เชื่อ ผมก็ช่วย
ไม่ได้ ผมต้องขอถอนตัว
- ยวนใจ (นั่งอึ้ง) ก็ - คุณจะให้คิณนเชื่ออะไรเล่าคะ

ชัยศิริ

เชื่อว่า เวลาสองยามคืนนี้ จะไม่มีอะไร เกิดขึ้นเลย คุณจะไม่ได้รับอันตรายอะไรเลย
กรรมใดที่มันยังนี้หนอยู่นี้

ยวนใจ

(นิ่งคิด)

ชัยศิริ

ผมอยากให้คุณเข้าใจว่าความเชื่ออาจทำให้คนตายได้ รอดก็ได้ ผมจะเล่าเรื่องให้คุณ
ฟังสักเรื่องหนึ่ง จะขอเล่าอย่างย่อ ๆ เท่าที่จำได้ นายแพทย์ผู้หนึ่งต้องการจะทดลอง
ว่าความเชื่อจะทำให้คนตายได้อย่างไรหรือไม่ จึงไปชวนนักโทษประหารชีวิตมาคนหนึ่ง
ได้มาแล้วก็เอาตัวเขา ~~เข้า~~ มัดไว้ในห้องมืด จัดแจงบอกนักโทษนั้นว่า เขาจะเอา
เข็มแทงที่คอ ~~นักโทษ~~ ^{นักโทษ} เขาก็จัดแจงหยดน้ำลงไปในอ่างให้ดังคัง ๆ อยู่เสมอ นัก

→ 2/20/60 ใจวัดวัด
จนกว่าสติจะสูญ
จนกว่า มนต์จะวิเศษ
ก็อาจจะมี 11 ทางต่อ
สติที่จะไขว่คว้า

โทษผู้นั้นเข้าใจว่าเลือดของตน ไหลลงอ่างคังคัง ๆ อยู่ตลอดเวลา ก็ใจเดียว ซึ่งอันที่จริง
เลือดเกือบจะไม่ได้อไหลออกมาจากรูเข็มมันเลย เขาถอนทวนทวนอยู่เช่นนั้นด้วยความ
เชื่อว่า เลือดไหลออกไปทุก ๆ ขณะตมหายใจ ในที่สุดเขาลมหมดกำลังใจและตายไปจริง ๆ
นี่แสดงว่า ความเชื่ออาจทำให้คนตายได้ ในเรื่องของคุณถ้าคุณเชื่อว่าคุณจะตายเวลาสอง
ยามเพราะอะไรก็ตาม คุณอาจจะตายจริง ๆ ได้ เพราะฉะนั้น คุณคงต้อง - คุณคง
ไม่เชื่อ แล้วมันก็ไม่มีความผิดเลยที่จะเชื่อ ผมบอกคุณได้คำเดียวว่า ความเชื่อมั่น
ของคุณอย่างเดียวนั้นก็จะช่วยให้คุณปลอดภัยได้ คุณต้องเชื่อว่าอะไรจะไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย
เวลาสองยาม คุณจะเชื่อหรือไม่เชื่อ คุณยวนใจ

ยวนใจ

เชื่อคะ - เชื่อ - คิดมันเชื่อ

ชัยศิริ

ดีแล้ว คุณต้องเชื่อ คุณต้องมั่นใจว่าจะไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลยเวลาสองยาม กำลังใจ
ของคุณ - สติของคุณ - เป็นสิ่งเดียวที่คุณต้องการเวลานี้ คุณต้องเชื่อมั่น - คุณต้องเชื่อ
ทุก ๆ คำพูดที่ผมบอกคุณ

P

(เสียงนาฬิกาก็ 23.30 น. ครอง)

ยวนใจ

ห้าทุ่มครึ่ง - อีกครึ่งชั่วโมงเท่านั้น

ชัยศิริ

ข้างมัน ห้าทุ่มครึ่งก็ห้าทุ่มครึ่ง คุณปล่อยใจให้สบาย อย่างยอมให้มีอุปาทานเป็นอัน
ขาด อ้อ - ผมอยากจะทำให้คุณทำอะไรสักอย่างหนึ่ง จะได้ไหม

ยวนใจ

ได้คะ อะไรคะ?

ชัยศิริ ผมอยากให้คุณนอนหลับอย่างสนิท ผมได้ทำหรือคุณนอนแล้ว เราคงดงกัน ผมอาจจะ
ให้ยานอนหลับคุณ

ยวนใจ เอ๊ะ ทำไมไม่เอากะ

ชัยศิริ ทางที่ดีสุด คุณต้องนอนหลับ ผมอยากให้คุณได้หลับไปจนสว่าง ผมรับรองว่าคุณจะสบาย
เมื่อตื่นขึ้นแล้ว

ยวนใจ ทำไมจึงต้องยานอนหลับเอากะ?

ชัยศิริ ผมไม่ต้องการให้คุณตื่นง่าย

ยวนใจ (นิ่งคิด) แหม - คิฉัน - เออ - คิฉันไม่ - ไม่ค่อยรับประทานยานอนหลับหรือคะ

ชัยศิริ อ้าว - ทำไมไม่ล่ะครับ

ยวนใจ (นิ่งคิด) เออ คิฉัน - เออ - กลัวว่าหลับแล้วจะ ไม่ตื่นคะ

ชัยศิริ แล้วกัน ทำไมจะไม่ตื่นครับ ทูโร - ก็เราให้กินแค่นิดเดียว แล้วคุณให้ยาอีกไม่ใช่ผม
คุณหมออารีย์ต่างหากคะ เป็นผู้ให้ คุณไม่เชื่อคุณหมอคอกหรือ?

ยวนใจ เชื่อกะ - แต่สำหรับคืนวันนี้ คิฉันยังไม่อยากกินยานอนหลับเลย มันสังหรณ์ใจยังงี้
ชอบกล คิฉัน ไม่กลัวยาหรือคะ แต่กลัวว่าถ้าหลับอย่างนั้น ก็เท่ากับทำลายกำลังใจทาง
อ้อม - คุณลืมบอกคิฉันแล้วว่า ต้องรักษากำลังใจไว้

ชัยศิริ เมื่อคุณตื่นอยู่ คุณต้องการกำลังใจที่จะต่อสู้กับเหตุการณ์ แต่เมื่อคุณหลับแล้ว คุณก็อยู่ใน
ที่ปลอดภัยทุกอย่าง

ยวนใจ แต่คิฉันรู้สึกว่าการกินยานอนหลับก็เท่ากับเอาเชือกมามัดตัวเอง ในเวลาเข้าค่ายเข้า
เข็มนะเนี่ย ให้คิฉันเป็นอิสระแก่ตัวเองเกิดกะ คิฉันอยากสู้กับเหตุการณ์ด้วยจิตใจ
ที่มีชีวิต ไม่ใช่ด้วยจิตใจที่ตายแล้วด้วยฤทธิ์ยา

ชัยศิริ คุณจะปฏิเสธจริง ๆ หรือครับ - คุณยวนใจ

ยวนใจ กรุณา - เออ - ให้คิฉันปฏิเสธเถอะคะ

ชัยศิริ ตามใจคุณ แต่ผมรู้สึกว่า ถึงคุณจะไม่ยอมทานยานอนหลับ แต่คุณก็จะต้องพยายามนอนให้
หลับ คุณไปรดกลีบไปนอนดีกว่า นอนนิ่ง ๆ อย่าคิด บ่อยใจให้สบาย ให้คนไม่นิ่งเป็น
เพื่อนนอนด้วยอย่างเมื่อก็ พวกเราจะไม่นอน จะนั่งเฝ้าคุณอยู่ในห้องนี้

ชวลิต คุณไม่ต้องวิตกอะไรทั้งสิ้น ผมเขาคำร วรลอมบ้านไว้แล้ว

คุณหญิง ไปนอนเดอะลูก แม่ก็จะนั่งเฝ้าอยู่ในห้องนี้ ให้นั่งจู้กับแม่พวงไปอยู่เป็นเพื่อน
ลูกในห้องนอน เราจะเข้าไปด้วยกันทั้งหมดลูกก็จะนอนไม่หลับ

ยวนใจ อะ คิดอันจะพยายาม

คุณหญิง จิว แกกับแม่พวงไปอยู่เป็นเพื่อนลูกในห้องนอน อย่าทิ้งออกมาไม่ได้ละ
จิว เจ้าอะ

(เสียงฝีเท้ายวนใจกับจิวเดินกลับออกไป)

เจ้าคุณ นึกหุ้มาแล้ว

อารีย์ อีก 18 นาทีจะสองยามครับ

คุณหญิง แหม - คุณมันเร็วเหลือเกิน

ชาลิส เราจะรู้เรื่องกันใน 18 นาทีนี้ ผมคิดว่าท่านเจ้าคุณเคาร์จะ ไปอยู่ในห้องคุณยวนใจ
จะไม่ดีกว่าหรือครับ

ชัยศิริ ผมว่าอย่าดีกว่า ผมแน่ใจว่าไม่มีอะไร แต่ถ้าคุณยวนใจลืมคาน้อย ผมว่าจะมีมาก
กว่าผลดี ผมอยากให้ได้หลักฐาน และลงมือ ถ้าเข้าไปอยู่กันหลายคนในห้อง แกรจะ
ลงมือไม่ได้

อารีย์ ผมไม่ใช่คนเชื่อผี แต่ผมตอบไม่ได้ว่าเรื่องมันจะไปอย่างไรกันคราวนี้ ถ้าไม่เกิด
เรื่องที่วัดเมื่อเย็นผมก็จะไม่คิดอะไรมาก

ชัยศิริ มันไม่มีอะไรหรอกครับ มันอยู่ที่ใจเรากำลังหาคำ ถ้าใจเรายังคิดถึงอยู่ได้ทั้งนั้น

ชาลิส ผมไม่กลัวอะไรเลย แต่คราวนี้ผมสงสัยอะไรบอกไม่ถูก

คุณหญิง คุณเคาร์วัชรสงสัยอะไรอะ

ชาลิส ผมยังไม่กล้าตัดสินใจอะไรครับ แต่ในโลกนี้เรื่องประหลาดมหัศจรรย์มันมีให้เราเห็น
เสมอ ถ้าวิฆเนศวรคุณวิฆนาเข้ามาเล่นกลให้เราดูจริง ๆ ตลอด 1 ปีที่ผ่านมาไปแล้ว ตอน
สองยามคืนนี้ก็จะต้องมีเหตุประหลาดแน่ ๆ แต่ถ้าวิฆเนศวรคุณวิฆนาไม่ได้มาเกี่ยวอะไร
กับเรื่องนี้เลย มันก็ต้องเป็นเรื่องของผีร้ายหรือของใครคนหนึ่งที่ต้องการอะไรสักอย่าง
หนึ่งที่เรายังคิดไม่ออก และถ้าข้อสันนิษฐานข้อหลังนี้เป็นจริง สองยามคืนนี้ก็จะไม่มีอะไร
ประหลาดที่น่ากลัวเหมือนอย่างโจงเปโล่าที่เราพบเมื่อเย็น ถ้าจะมีก็คงเป็นเรื่องของ
ผีร้ายธรรมดาหรือคนลักลอบคนนั้น แต่ผมรับรองได้ว่าเจ้าหมอนี้จะหนีรอดมือผมไปไม่
ได้เลย ผมจะพยายามไว้ทุกของแล้ว

เจ้าคุณ ได้คุณสารวิกรมมาอยู่ด้วย ผมก็อุ่นใจเป็นกอง ความจริงถ้าไม่เกิดเรื่องเมื่อเป็น
คืนนี้เราก็คงไม่ต้องมานั่งถ่างตากันอย่างนี้ เราลืมกันหมดแล้วที่วิทยาเขามอกยวนใจ
ว่าเขาจะกลับมามีอีกเมื่อครบรอบปี ถ้าไม่มีจดหมายฉบับนั้นตั้งอยู่ในโลง เราก็คง
ไม่คิดว่าควรรจะมีอะไรเกิดขึ้นอีกตอนสองยามคืนนี้

ชัยศิริ แค่นั้นกล้ายืนยันว่าจะไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย นอกจากเหตุการณ์ตามปกติธรรมดา
เช่นฝนตกฟ้าร้อง เป็นต้น เรื่องผีผรับรองได้ว่าไม่มีแน่

คุณหญิง คุณรู้ได้อย่างไรคะ?

ชัยศิริ ผมไม่มีหลักฐานหรือหลักฐาน แค่นั้นไม่เชื่อ คอยดูเอาสิครับ นี่เวลาเท่าไรแล้ว
(ดูนาฬิกาข้อมือ) อีก ๑ นาทีจะสองยาม

อารีย์ มันใกล้เข้ามาแล้ว

ชาลิต เราจะได้ทดลองกันคราวนี้แหละว่ามีจริงหรือไม่

ชัยศิริ ผมแน่ใจว่าจะไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย นอกจากเหตุปกติ

(เสียงพายุพัดกรรโชกอย่างแรง ใบไม้กรวไหว หมอกหนาแต่ไกล - เสียงฟ้าร้อง
ดังด้นดึกขึ้น)

คุณหญิง แหม - คิฉันขนลุกเดียวแล้ว หมอกเจ้ากรรมที่โหมมาหอนอยู่ได้ ฟ้าก็ร้องเดี่ยวเรื่อย
ทีเดียว

เจ้าคุณ เอ๊ะ ลมยิ่งพัดแรงขึ้นทุกที ผมรู้สึกเหมือนเรือนกำลังโยก
(เสียงหน้าต่างเปิดดังปัง)

คุณหญิง เจ้ารุ่นหาพิศอีกแล้ว - รุ่น - รุ่น นี่แกปิดหน้าต่างมึงใจกัน มันเปิดออกไปฮึดตัว
วิ่งไปคูน้ำ หน้าต่างในห้องนอนของเจ้าคุณนะ

รุ่น เอ - ผมปิดแล้วนี่ครับ กลอนก็ไล่เรียบรอบทุกบาน นี่มันมึงใจกัน

คุณหญิง แกอย่าเถียง แกไล่กลอนไม่สนิท มันถึงได้เปิดได้
(เสียงผีเข้าจู่จู่วิ่งออกไป)

เจ้าคุณ มันมึงใจกัน - ทุกวันก็ไม่เหมือนอย่างนี้เลย เต็มหน้าต่างปิด เต็มประตูเปิด
คุณมึงไปหมด

ชัยศิริ ลมพัดจัดมากครับ ลมคงเข้ามามีอยู่ข้างในมากจึงเกิดความคันขึ้น ผมว่ากลอน
อาจไล่ไม่สนิท มันไม่มีอะไรหรอกครับ

คุณหญิง

อีกกี่นาทิจะสองยามคะ?

ชัยศิริ

(คุณหญิง) อีก 5 นาทีครับ

ชาลิต

ผมจะคงออกไปดูยามข้างนอกสักประเดี๋ยว

(เสียงฝีเท้าเดินออกไป เสียงปิดเปิดประตู)

เจ้าคุณ

เอ๊ะ คุณหมอนั้นเขาเป็นออกมาทำไม

อารีย์

เตรียมพร้อมครับ - ถ้าเป็นคนร้าย ไม่ใช่ผี จะได้รับการโต้ตอบ

ชัยศิริ

ผมว่าไม่มีอะไร

เจ้าคุณ

ก็ไม่ว่าคุณหญิงจวนสองยาม ใจก็ยิ่งเย็น ผัดผมไม่กลัวหรอก เอ๊ะ-นั่นเสียง

อะไร - ทั้งนี้ - นั่นเสียงอะไร

(เสียงนกแตรร้องไกล - แล้วใกล้เข้ามา - ใกล้เข้ามาแสดงว่าเป็นมาจันทิ์หลังคา)

ชัยศิริ

นกครับ - นกแตร - มันคงจะตื่นพายุ

คุณหญิง

นกเจ้ากรรมอะไรก็ไม่รู้ - คั่นมาร้องอยู่ได้

(เสียงประตูเปิดดังปัง ๆ คึก ๆ กัน)

เจ้าคุณ

เจ้าคุณมันยังใจ - ประตูห้องหนึ่งก็เปิดอีกแล้ว มันโลกดุนของมันยังใจนะ

บ้าจริง - ทั้งเถอะคุณหญิง ฉันจะไม่ปิดเอง

(เสียงฝีเท้าเดินออกไป)

คุณหญิง

จวนหรือยังคะ

ชัยศิริ

อีก 2 นาทีครับ

คุณหญิง

ค้าย - ค้าย เร็วอะไรยังงี้ - เอ๊ะ นั่นหมาเห่าอะไร - ทั้งนี้จะ

(เสียงหมาเห่ากรรโชก - แล้วมีเสียงฟ้าร้องลั่นร่ามเคล้าไปกับเสียงพายุ)

อารีย์

ผมจะออกไปดูเอง ไม่เป็นไรครับ ผมเป็น ค้องเอาลูกขึ้นลำเตียงก่อน (หยิบปืน)

(เสียงปลดเวท - เอาลูกขึ้นลำ เสียงฝีเท้าเดิน)

คุณหญิง

แหม - ออกไปกันหมด นี่เหลือคุณกับคัตตันเท่านั้น แล้วก็จวนสองยามด้วย

ชัยศิริ

(หัวเราะอย่างใจเย็น) ใจเย็นเถอะครับ ผมรับรองว่าไม่มีอะไร ผมเตรียม

ปืนมาเหมือนกัน

① (เสียงบงคเวฬุ - เอาจุกขึ้นดำ - และเสียงวางปิ่นลงบนโต๊ะ)
 ② (เสียงลมหายใจที่จัดถึงขึ้น - เสียงดนตรีดังขึ้น - เสียงหัวร้องคาราวานดี ๆ กัน
 ③ เป็นเสียงยาว - เสียงโหมไม่สิ้นกราว ๆ ④

คุณหญิง
 ชัยศิริ
 คุณหญิง
 ชัยศิริ

คุณต้องอยู่ในห้องนั้นกะ - คุณชัยศิริ
 อมาวิศกเลยครับ ผมไม่ไปไหนออก
 เอ - เจ้าคุณนี่มึงใจ ออกไปหายเงิบทีเถียว มัวไปทำอะไรอยู่ก็ไม่ว่า
 มึงจะลงยามอยู่หรือ เวลาเท่าไรแล้วคะ
 ครับ - เออ - ก็เห็นจะลงยามพอดี

① (เสียงนางสาวกิติฯ ๆ 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12)
 ② (ทันใดนั้นก็เสียงหัวร้องดังขึ้น ③ แล้วมีเสียงหัวร้องดังตามมา)

คุณหญิง
 ชัยศิริ
 ยวนใจ
 จ้าว

ว้าย - ไฟดับ/เอ๊ะ/ไฟเป็นอะไรไปนี่/ ทิวชาดกระมัง คุณชัยศิริคะ -/อยู่ที่ไหน
 ยวนใจนี่ อมาวิศกรับ ไปรคมึงนี่ เชื้อผม ไม่มีอะไรหรอก
 (เสียงร้องเรียกในห้องนอน) ว้าย - คุณแม่อา/คุณแม่/
 (เสียงในห้องนอน) คุณคะ นี่คุณจะไปไหน จ้าวอยู่นี่คะ
 ① (เสียงมีเท้าวิ่งเข้ามาในห้องอย่างรีบร้อน ② เสียงชนแก้ว - แก้วล้ม) ③

ยวนใจ
 คุณหญิง

(เสียงดัง อย่างตกใจ) คุณแม่อา!
 แม่อยู่นี่ แม่อยู่นี่
 ① (เสียงหัวร้องคาราวาน - เสียงลมหายใจ) ②

ยวนใจ

ว้าย - อมา อมาทำคดีกัน - ที่วิทย์ - อมา - อมาออกคดีกัน - อมาเอาตัวคดีกันไป
 ว้าย - ตายแล้ว (หัวร้อง)

คุณหญิง

ยวนใจ - ยวนใจ - นี่แม่ ไม่ไรวิชา แม่ยก ลุกไว้แล้ว ไม่ต้องกลัว
 แม่ยก - ไม่ไรวิชาออก

ชัยศิริ

ผมอยู่นี่คุณยวนใจ คุณไม่ต้องกลัวอะไรเลย

คุณหญิง

ยวนใจ - ยวนใจ เอ๊ะ นี่ลุกเป็นอะไรไป ยวนใจ ทำไมจึงไม่พูด ยวนใจ
 นี่แม่มา ไม่ไรวิชา แม่ยก ลุกไว้แล้ว

ชัยศิริ
คุณหญิง
ชัยศิริ
คุณหญิง

คุณชวนใจ - คุณชวนใจ
คุณชัยศิริ คุณมีไฟฉายไหม ฉายไฟซิ ยวนใจเป็นอะไรไปแล้ว
กายจริง สมมติไฟฉาย ไม่นึกว่าไฟจะดับ มีเทียนไหมครับ?
จ้าว - นั้งจ้าว เอาเทียนมาจุดเร็ว

① (เสียงชักลิ้นชัก) ② (เสียงเดิน) ③ (เสียงซิกไม้ขีด)

จ้าว
คุณหญิง

นี่คะ เทียน
เอาวางไว้ที่โต๊ะ แล้วแกมาช่วยดันอันชวนใจไปนอนที่เก้าอี้

P (เสียงฝีเท้ากุกกัก - เสียงเลื่อนเก้าอี้)

คุณหญิง

(ตะโกนดัง) คุณหมอคะ - คุณหมอคะ

P (เสียงวิ่งเข้ามา)

อารีย์
คุณหญิง

อะไรกันครับ?
ชวนใจคะ - ชวนใจ คุณหมอช่วยหน่อย

P (เสียงเร้าคุณวิ่งเข้ามา)

เจ้าคุณ
ชัยศิริ
เจ้าคุณ
อารีย์

อะไรกัน?
คุณชวนใจตกใจครับ ไฟมันดับ
แยจจริง ว่าใจคุณหมอ เป็นใจบ้าง?
ช็อคครับ - กลัวจนเกิดซิค แต่ไม่เป็นไร ผมจะลองช่วยดูก่อน

P ④ (เสียงรถพยาบาลแรงจึก) ⑤ (เสียงท้าวรอง) ⑥ (เสียงฝนตกอย่างหนัก) ⑦ (เสียงนกแตรร้องไกล)
ตลอดเวลาให้นานสัก ๓๐ วินาที)

คุณหญิง
เจ้าคุณ
ชัยศิริ
อารีย์
คุณหญิง
อารีย์

เป็นใจคะ คุณหมอ?
พื้นไหม? เอ๊ะ ทำไมถึงนั่งเงยมายังงั้น?

หัวใจเป็นอย่างไรครับ?

P (เสียงฟ้าผ่า และฟ้าร้องคำราม)

ว่าใจคะ - คุณหมอ?

เอ้อ - หัวใจหยุดเสียแล้วครับ?

→ คนที่ลืมนั่งอยู่ ๑๑๕ " ลืมใจทนาย

คุณหญิง

ไช้ - ยวนใจ - ยวนใจ (ละอื่น)

(เสียงดนตรี - ดม - ทำนอง - เริ่มมีคนครีกล่อ แล้วเสียงดนตรี - ดม - ทำ ค่อย ๆ
เขาดังไป และในเวลาเดียวกันเสียงคนครีกลังขึ้น - จนถึงจบเพลง)

- จบ -

ละครไขปมหาเรื่อง "วิมลพยาน" บทประพันธ์ของลด กรมะโรหิต ซึ่งท่าน
ได้ฟังจบลงนี้ มีรายชื่อนามผู้แสดงคือ

ลัดดา สารดาบ	เป็น	ยวนใจ
อุโฆษ จันทรเรือง	"	ชัยศิริลีลา ศาสตราครุฑ
กฤษณ์ กุลรัตน์	"	พระยาวิชิตร
บ. ทองทะเล	"	คุณหญิงวิชิตร
ลุนพันธ์	"	นายแพทย์อารีย์
ประพันธ์	"	ร.ต.อ. ขวลิตร
ทิพย์ธารี	"	จิ๋ว
พจนา ลาดกริก	"	จูน

บริษัทกุ่ม ๆ จำกัด จะได้นำละครไขปมหาบทประพันธ์ของ กุ่ม ๆ จันทรเรือง
ชื่อเรื่อง "บุรุษผู้สูญเสียความทรงจำ" มาเล่นที่ท่านในรอบหน้าวันที่ 15 พฤศจิกายนนี้
ขอเชิญท่านผู้สนใจโปรดคอยฟัง ล้วนดี.

เรื่องย่อ

- ① จี๋ไปรัก , ปล่อยปากด พื่อเรื่องลม
- ② ทิวลา - ก่อร่าง
- ③ ลูกของ ทิวลา
- ④ ไม่รัก
- ⑤ ไม่รัก - จี๋รัก จี๋รัก ร.ต.อ. ขวลิตร
- ⑥ ไม่รัก ก็ไม่รัก
- ⑦ รักแล้ว รักแล้ว